

A' ROMAITSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indúlt BÉTSBÖL Pénteken 6. Juliusban 1792.

Belső Tudósítások.

Minek utánna 2-dikban a' *Toskánai* Nagy és fő Hertzeg *Ferdinánd* a' maga útját *Florentzia*-nak vette volna, tegnap a' mi Kegyelmes Királyunk és kedves Királynénk is a' *Fránksfurti* Koronázásra indulának, és kisiri ő Felségeket ezen útjokban első Kamarás *H. Rosenberg*, Titkos Tanácsos és Minister *Gr. Kollorédó Ferentz*, Fő Udv. Mesterné *Gr. Vratislav*, Udv. Dámák *Gr. Kollovrát* és *Kuffstein*. A' Királyi Gyontató Pap *Langenau*, Tanácsos *Anthón*, Tanácsos és Kabinét Titoknak *Schlosnig* Urak.

Az Illiriai Udv. Kantzelláriának a' múlt Kedden vala utolsó Tanács gyűlése. Tanácsos *Kraus*

Ur a' Hadi Tanátshoz, Tanátsos *Rüfel* pedig az Auszriai fő Igazgató székhez tétettek által. Ugyan ezen napon, u. m. 3 dikban következő értelmű maga Keze irását botsátotta ő Felsege a' fő Udv. Illiria Kantzellárius Gr. *Balassa* Ur ő Exjához:

„*Kedves Gróf Balassa!* — Az Illiria Udv. Kantzelláriának minden tagjairól én nékem mentől elébb egy tudositást adjon bé: Minthogy elegendő okaim vagynak, melly szerint ezen Kantzelláriának szolgálatbéli készségével tökéletesen meg légyek elégedve, tehát el-végzettem magamban, hogy ennek minden tagja, Kegyelmedtől a' Kantzelláriustól fogva a' leg-utolsóig, minden eddig volt fizetését mind addig fogja venni, míg rangjához képest illendő képpen szolgálatba fog alkalmaztatni, melyről már az Udv. Kamaránál-is rendelést tettem. *Ferentz m. k.*

Minthogy a' mi Kegyelmes Urunk, Atyánk és F. Királyunk a' maga Nemzetünk eránt való szeretetének zálogát a' F. Palatinust Budán hagyta, és *Frankfurtba* menni nem kívánta, oly Kegyelmes jelentést teve Nemzetünk előtt, hogy igen Kedvesen fogná venni, ha egy néhány Magyar Gavallérok ő Felsegét *Frankfurtba* fognák kisírni; mely kívánságára ő Felsegének nagy örömmel készek valának, és már *Frankfurt* felé-is indulának: „Gróf *Pálffy* Károly Kantzellárius ő Exja, Gr. *Zitsy* Károly Ország Birája, *Urményi* Josef Ur ő Exja a' Király Képe, Gr. *Teleky* Josef Ur ő Exja, B. *Ortzy* László ő Exja, B. *Podmanyitzky*, ifju G. *Berényi* György, *Tisza* László Ur és sok mások mentenek ezen Koronázás pompájára. — A' múlt Hétfön eskedtettek fel a' F. Udv. Magyar Kantzellárián az ujj fogadott Hazafiak, és Gr. *Pálffy* Josef Ur-is ekkor tette-le hitét, ugy mint a' F. Udv. Magyar Kantzellárián lévő Udv. Tanátsos. — —

— — — A' 17-dik Junii tartott Gyűlésben a' Státusok és Rendek a' Haza törvényéhez ragaszkodva azt kívánnyák vala meg-erősítettni, hogy a' Nemzetünkbeli Grófok és Bárók (Mágnások) a' hivatalokra nézve a' több Nemeseknél elsőbbek ne legyenek tsak azért, hogy Bárók, vagy Grófok; hanem a' Hivatalokra való lépésben tsak a' tudomány és alkalmáság tsinálja az elsőséget. Ezen kívánsága a' Státusoknak a' Mágnások Tábláján felolvasztatván, az Ország Deputatiojára által adatott.

A' *Helytartó Tanátson* Kir. Tanátsosok lettenek Gr. *Eszterházy* Ferentz, és Gr. *Koháry* Ferentz.

A' *Papi Rendben* a' Győri Kerületben T. T. *Pierer* Josef, és a' Pétsiben T. T. *Szányi* Ferentz Ur nagy Præpostak lettenek. *Schwarl* Ferentz Ur a' Vátzi Káptalannál Kánonokká lett. — A' mostani Budai Plébánus Gr. *Stahremberg* Ur Győri Kánonokká; Báró *Schafráth* a' Pesti Gymnasium Directora Vátzi Kánonokká; Gr. *Csáky* és *Edelspacher* Urak Nagy Váradi Kánonokká. — — A' *Pristinai* Püspök és a' *Helytartó Tanátson* *Confiliarius* *Mándits* Antal Ur a' Zágrábi Cathol. Ecclesiának *Custofsa* lett.

A' Bétsi Török Követ minek-utánna nem tsak a' maga botsuzó Audentziáját végzette vólna a' mi F. Udvarunknál, hanem a' drága Királyi ajándékokat-is kezéhez vette vólna, minden órán indul vissza felé.

Hertzeg *Pár*, minden Ts. K. örökös Birodalomoknak fő Posta-Mestere tegnap előtt az utolsó Kenet Sakramentomával el-kélzítettven, tegnap az élők Sergéből ki költözék.

Ns *Közép-Szolnok* Vármegyének *Tasnád* nevü Mező-városában, igen szomorú inneplések vólt az oda-való Reformátusoknak, a' közelébb múlt hónapnak 3-dikán, Szent Háromság' Vasárnapján. A' mint t. i. dél-előtti Isteni-tiszteleten lettek vólna

öszve-gyülekezve a' Templomjokban, fél prédiká-
 zió táján 9-edfél órakor egy rettenetes tsattanás
 lön, 's a' menykő nyóltz helyen rontott-bé reájok,
 és ugyan annyi személlyekből álló Férjfiakat, Asz-
 szonyokat, és Gyermekeket ütött-le. A' Ns Férj-
 fiak' székéből, négyen hüllottak földre, egy *Berek-
 százi* András nevü ifjú nőtelen Borbéllyal edgyütt.
 Ez, a' szék alóll kiáltozott, hogy vegyék-fel, mert
 ugy húzódik-le a' földbe, hogy mindjárt bé kell
 néki sülyyedni. Fel emeltetett tehát, 's mihelyt a'
 Templom' ajtajához vitetett, mindjárt magához jött
 a' friss levegőtől. Azon hevennyiben, az el-esttek,
 hez fordúlt, és két emberen eret vágott. Az ed-
 gyik ezek között — *Göntzi* Dániel nevezetü —
 ugyan tsak meghólt a' Templomban; a' máfik —
Asztalos György nevü — életben maradott, de
 nagy változásban vagyon. A' kiket közelebbről
 ért a' menykő: mind zavarodott elméjüekké let-
 tek. Ezek között a' Prédikátor is, a' ki napjában
 háromszor-is harangoztat. — A' Templom körül
 lévő zöld burjánokban-is, hagyták nyomaikat a'
 menykövek; de semmi meg nem gyúladt. — Ugyan
 azon egy tsattanással történt, hogy *Jákob* nevü Ke-
 reskedőnek, kinek a' háza a' Templom ellenében
 lévő úttzában fekszik, egy tyúkját agyon tsapta a'
 menykő.

A' fenn említett napon, *Magyar Csaholyban*-is
 bé-ütött dél után egy házba a' menykő, 's egy
 öreg renden lévő Aszszonnyal együtt vólt két Fiai,
 életben maradtak ugyan; de nagy kinlódások kö-
 zött. Ezen Aszszonynak két Férje vólt, 's azok-is
 mind ketten menykő-ütés által hóltak meg. A' má-
 sodikat nevezetesen, éppen Sz. Háromság' Vasár-
 napján tsapta agyon tavaly a' menykő a' torony-
 ban, hová azért ment vala-fel, hogy félre verje a'
 harangokat, 's ezen jel-adás által özsze-gyűjtse a'
 Népet, egy istállónak óltására, mellyet a' menykő
 gyűjtött-meg. — — *Tasnád* körül, a' marha, és
 sertés-dög (*Ér Körösön*, főképpen az utolsó) igen
 uralkodik.

*Diſtio Sereniſſimi Archiducis Domini Regni Palati-
ni in ultima Seſſione Diaetali mixta 26-ta Men-
ſis Junii 1792. habita.*

Acceperunt Domini Status & Ordines, per Articulos jam Sanctione Regia firmatos, novum, idque irrefragabile Fiduciae, Benignitatis, & amoris Regis Noſtri, Dilectiſſimi Fratris mei, erga gentem Hungaram monumentum; ſed & diffiteri nequeo, viciffim reciprocae Fiduciae, dilectionis tenerrimae, per Dominos Status & Ordines, haec Diaeta uberrima optimo Principi data eſſe Documenta, ita ut merito de rebus noſtris feliciter, & cum plena omnium animi ſatisfactione geſtis gratulari nobis valeamus.

Ardui quidem erant labores pro temporum arctitudine, in quibus perficiendis Domini Status & Ordines, tam alacriter, tantoque cum Zelo deſudarunt; ſed & dulce laborum ſuorum tulerunt proemium, gloriam enim Genti Hungarae, firmitatem conſtitutioni majorem, Fiduciam, & amorem Principis ſibi plene conciliarunt, auxerunt, perennem reddiderunt.

Felix hocce inter Regem, gentemque Hungaram vinculum, nulla umquam aetate labefactandum conſido; ego certe Partibus meis non deero, ut illud, quotidie magis, magisque conſtringatur, & in Gentem noſtram, cui me tam arcte, & tot titulis conjunctum intime gratulor, omnis illa, qua ſub Umbra firmae conſtitutionis frui, quam a pio, juſto, gentisque amiciffimo Rege ſperare licet, di-
manet felicitas. Non dubito cunctos, ubi, quod toto exopto corde, ad lares ſuos ſalvi, & incolumes redierint, popularibus ſuis, felicitatis illius praeſagia, quam certo ſibi polliceri poſſunt, vivis adumbraturos coloribus, atque animi ſatisfactionem tenerum illum amorem, quem optimo Principi teſtati ſunt, in corda omnium transfuſuros.

Quod dum fore plene confido, omnes, & singulos certos, securosque facio, me semper illum diem, inter felicissimos vitae meae numeraturum, quo seu omnibus, seu singulis, amicitiae, Benevolentiae, & propensi animi mei specimana edere potuero.

*Responsum Serenissimi Magni Ducis Hertruriae
Ferdinandi.*

Maxima cum delectatione occasionem arripui, inclytum hoc Regnum revisendi, ubi mihi tot, & tanta benevolentiae, & amoris specimina tradita sunt. Dolet equidem, quod munere, & officio apud meos revocatus, nos invicem separemur, & magis doleret, nisi mihi perspectum esset, quot, & quanta beneficia Optimus, & Justissimus Rex in delectissimam Nationem Suam, tam brevi tempore contulerit, & quam arctissimis fidelitatis, & intensissimi amoris vinculis generosissima Natio Majestati Suae devincta sit. Certemus omnes ad invicem, quocunque siti simus, ut Juribus Principum sic & Populorum, per Leges, Justitiam, per fiduciam sancitis, in felicitate publica, felicitas Nostra unica stabiliatur. Postremum hoc Dominorum Statuum erga Me Amoris signum, cum tenero, grato, sincerissimo animi sensu Me accipere, nec dubitant, nec dubitare possunt.

Responsum Serenissimi Archiducis Josephi eadem occasione redaitum.

Nihil mihi svavius evenire poterat, hac Dominorum Statuum Salutatione, visis tot eorundem in Suam Majestatem Regem Optimum, Fratrem Meum Veneratissimum Amoris, ac devotionis, Iplius autem Regis in Gentem hanc benignae propensionis exemplis.

Comitiorum horum memoria apud Me perrennis erit. Non dubitans Dominos Status Mei etiam
memo-

memoriam retenturos, eosdem de peculiari Meo affectu, atque aestimatione securos esse volo.

*Dictio Excellentissimi Dzmini Judicis Curiae Regiae,
eadem occasione habita.*

Altera jam nunc vice obtingit mihi Provincia, ut nomine Excelsorum Procerum, Inclytis Statibus & OO. pro collatis tanto cum fervore arctissima omni sollicitudine conservata animorum unione, pro invicta, neque laborum mole, & gravitate labefactata patientia, grates publice referre valeam.

Indefessis his studiis plurimum debemus nos intra tam breve temporis spatium, ea, quae nos perfecturos vix sperare poteramus, peregisse, nosque res nostras cum optimo Rege de facie ad faciem, de ore ad os ita conficere potuisse, ut nulli Parti in hisce rerum adjunctis vota, aut desideria superessent, quae non plene adimpleta forent.

Nos majorum illorum Progenies, qui vitam & sanguinem pro Regibus suis fuderunt, qui ad Constitutionem suam sartam, & tectam servandam extremas sacrarunt vires, non possumus non gloriari, ea per Nos & hacce Diaeta acta esse, quae, dum orbi universo intemeratam Gentis Hungariae erga optimum Regem fidem testatam reddunt, una constitutioni Nostrae novum robur atque contra omnes Inimicos inpenetrabilem addunt Clipeum.

Vidit oculis, hausit auribus, sensit in praecordiis suis Pientissimus Rex Noster quam suave sit esse idolum Gentis Hungariae, cujus studia intuendam Patriam tenerrimus in Principem suum amor nullis se sinet concludi Limitibus.

Quis amplius de Gente Nostra sinistre vel cogitare audebit, quae in tot Regiis Principibus in Augusta Regina Nostra, in corde ipso Regis optimi tantos habet defensores, ut invidiam ipsam, quo Regi placeat, amorem simulaturam, nec dubitari valeat.

Tantis sub alis revertamur ad propria tuti, & quieti corde. Fruamur jam Partis per Nos, donec iis etiam, quae ad cumulum felicitatis nostrae deesse pone viderentur, uberius in maturam deliberationem sumtis, & excussis, nos iterum conjunctos revidere, atque ultimam unitis cum Rege Nostro, cum Patre Nostro Dilectissimo Consiliis operibus Nostris manum imponere licebit.

In quantum tenues vires meae laboribus multis jam jam attritae, Fiducia tamen & Consilio Excellentiorum Procerum & Incytorum SS. & OO. suffultae suppetent, eas cum extremo vitae meae spiritu felicitati charae Patriae meae votis & desideriis Regis Nostri nonnisi ad eandem tendentibus, dicere semper Gloriam mihi ducam, pro unica mercede reputaturus, si indefessorum Studiorum meorum memoriae, in cordibus bonorum Patriae Civium locum quempiam dari conpertus fuero.

*Oratio Suae Eminentiae Primatis in eadem Sessione
Diaetali mixta habita.*

Cum Inchoatione Diaetae Regis optimi Providentia, & sapientia divisit in tempora alia, quae sub ejus decursu superata, alia ad opportunitatem temporum relegata voluit, Regiam secuti Inviatorem, quo eidem obstringimur obsequium explevimus, & suam promeriti sumus complacentiam. Quo nos ultro rapuit urgenti locatae in Regis Francisci Justitiam, & aequanimitatem fiduciae stimulo intensus optimi Regis amor, qui totus corda nostra, sensus nostros occupavit, magnificus est nobis Indolis Hungariae jam in Naturam versa, aliis inexpectatus caeterum promptissimus semper effectus. Et ecce Inclyti Status & OO in compendio ab utriusque Majestatis Francisci, Mariae Theresiae Coronatione sollemnis, ab Eventibus memorabilis Diaetae versus & Exitus Vestrum jam est Patres conscripti edita corporis legislativi decreta ad communem Regis & Regni felicitatem cum Nominum Vestrorum in Benedictione.

nedictione perenni commendatione ad effectum sua deducere legalitate & efficatia.

Occupet pro momento cujuspian animum in ardius occurrere solita cogitatio, hic labor, hoc opus est, reminiscatur una, cui datum est velle, datum etiam posse necesse sit, ne toto suo cadat merito inefficax bona voluntas. Adjuti Regis providi Justitia, Benignitate, Candore Palatini Nostri Vigilantissimi propria opera, Consiliis, Mediatione Excellorum Dicasteriorum in communi, & eorum Praesidum secundatione in Regem, & Gentem fide mutua Excellorum Procerum, & Statuum Ordinum universonum Voluntate constituimus gloriosi terminatae Diaetae decreta, eadem subsidia decretatorum Effectuationem promovebunt, notus caeteroquin communis per universonos Comitatus dispersorum concivium Nostrorum de Rege Francisco sensus infucata in eum fiducia, tantum dignetur Serenitas Vestra Regia discessuros ad propria Status & Ordines in communi & Individuis etiam absentes protectione sua, & Gratia fovere, cui Nos ad unum omnes innixi commendamus.

Romában a' sz. Szék katonái szorgalmatosan mustráltatnak és készülnek a' jó szomszéd Frantziák ellen. Már 250 gyalogok és 50 lovasok a' közelebb való veszedelemtől tartható tenger partok felé meg-indultanak. Ő Szenttségének a' Márs véres mezejére ki-álható egész Serge 5000 gyalogokból, és 200 lovasokból mondatik állani.

*A' Néápolisi Királyi Udvarban Jun. 6-ikán igen nagy kettős innep tartattaték, mellyre egy felől a' mi Fels. Királynénknak *Mária Therésianak* születése napja, más felől pedig a' F. Neápolisi Királynének szerentsés szülése után való első és tzerimoniás templomba menetele adtanak alkalmatosságot. A' több pompák között meg-jegyzésre méltó vala ennek alkalmatosságával réánk nézve az, hogy a' Királynak fő Ministere Generál *Akton* F. Királyunk Követének Gróf *Eszterházynak* tizteletére, egy olyan*

lyan 44 személyekre terítettett asztalt ada, melly-
nél az egész Diplomaticához tartozó tanács, és a'
több Udvari fő Tanácsoknak is elő-keleőbb személ-
lyei jelen valának.

*Az Orosz és Lengyel Márs fiainak véres mezejéről
ezeket írhatjuk:*

*Varsó 13. Jun. — A' H. Poniatovszky vezérlé-
se alatt táborozó Lengyel Sergek mind eddig csak
apró osztályokban feküdt, és ezeknek fő szállása
Winniczábun vala. H. Poniatovszky azonban az
Orosz Sergeket arra tzelezni észre vévén, hogy a'
Lengyelek egymástól egészen el-választásának,
ennek meg előzhetésére minden alatta való Sergeit
magához öszve vonta, és Lubár mellett uj táborba
szállította. Itt a' Lengyelek igen bátorságos és a'
tsatára elég alkalmas helyen várják Orosz Serge-
ket. „ — „ Az Oroszok minden helységeekben és
Városokban, mellyeket el-foglaltanak, a' hadi dol-
gokon kívül az őket nem illető Lengyel Politi-
cum körül-is erősen szorgalmatoskodnak. Egy
Devina mellett fekvő Polocz nevű Lengyel Város-
ban a' Magistratust a' magok hiveségekre erővel
meg-eskünni kényszeritvén, azt tétették közönséges-
sé, hogy az Ország-gyűlése által a' Városoknak
adatott uj szabadságok és jusok el töröltetvén, is-
mét a' régi Constitutió állittatott volna lábra. A'
Braclovi Wajdaságban azt adatta-ki parantsolatban
az itt vezérkedő Orosz Generális, hogy egy meg-
határozott napon minden hazafiak öszve gyűlvén,
neveknek all-irása által erősitenének meg a' mos-
tani Ország-gyűlés ellen egy Manifestumot, a' Len-
gyel szabadságot pedig a' szerint ismernék törvé-
nyesnek lenni, a' mint az 1768-ban és 1775 ben
meg-határozottatott, és a' Tsászárné kezelség-válolá-
sa (*Gárántérozása*) által meg-erősítettett. „*

„ Ezen parantsolatjára az Orosz Generálisnak
senki meg nem jelenvén, egy ezen Wajdaság Kan-
tzelláriájához tartozó tisztviselő erőszakoson meg-
fogattaték, és so Orosz páltzák által a' nevezett
Mani-

Manifestumnak alá-írására kényszerítették. „ — —
„ Az Oroszokhoz által pártolt *Potoczky* jószágai-
ban az Oroszok nagy vendégségeket adtak a' *Po-
toczky* embereinek, és ezek a' magok neveiket a'
Lengyel Ország-gyűlése ellen való Orosz Manifes-
tumnak már alája is irták, de a' más szabad Len-
gyelek között senki sem. „ — „ Hertzeg *Dolgo-
rucky Braclouban*, ki az Orosz Sergeknek itt egy
bizonyos részét vezérli, a' maga Kozákjai által a'
Nemeseket erőszakoson elő-hozatván, neveiket vél-
lek a' Manifestumnak erővel alája iratta. Ezen
erőszakoskodása az Oroszoknak mindenütt el-hire-
sedvén, a' *Litvániai* fő Kormányfő ki-hirdettet-
te, hogy mind az, a' minek alá-írására az Oroszok
a' Lengyel népet, a' maga akarata és egyet érté-
se nélkül, kényszeríteni fogják, semmit éronek fog
tartatni.

Az Oroszokhoz pártolt Lengyeleknek fejei u. m.
Gr. Rcéwuszky és *Potoczky*, már annyira vitték a'
magok dolgokat az Oroszok oltalma alatt, hogy
Tergoviczban egy ugy nevezett valóságos *Contra-
Confederációt* állítván-fel, innen a' leg-felsőbb és
motskosabb hangon beszéllenek az új Constitutió-
nak minden punctumai ellen. Innen költ a' Gróf
Rcéwuszky neve alatt a' fellyebb említett Manifes-
tum-is, mellyet a' pártos Confederáció a' Lengyel
táborban minden fő és all-tisztekhez 's Generáli-
sokhoz meg-küldöztvén, arra inti benne őket, hogy
a' *Contra-Confederációval* értsenek egyet. — —
Főbb punctumjai ezen Manifestumnak a' motsko-
lódások után ezek: — 1.) Hogy a' Lengyel Gene-
rálisok a' Király Prézessége alatt fel-állított és
tőlle függő hadi Commissiónak többé leg-kisebbet
se engedelmeskedjenek. — 2.) Hogy az alattok
lévő Sergekkel a' leg-rövidebb úton *Braclou* felé
siessenek, és magokat mindenekben a' *Contra-Con-
federáció*nak rendelkezéseihez alkalmaztassák. — —
3.) Hogy az Orosz Tsászárné Sergeivel öszve jö-
ven, ezekhez ugy viselleyék magokat, mint az ő,
szabad-

szabadságokat oltalmazó szövetséges barátjoknak Sergeikhez. — — 4.) Hogy ezeket az alattok lévő Sergek között-is ilyen módon tegyék közönségsé.

Ezen Manifestumot a' Pártosok még H. *Poniatovszkynak*, mint a' Lengyel Sergek mostani egyik fő Vezérének-is bátorkodtak meg-küldeni: de a' kitől olyan feleletet vevének vissza, mellynek némelly szavai közönséges olvasást érdemlenek: — „Nénkünk — (*igy szoll ezen Hertzeg a' többek között*) — a' mi hazánk, Istenünk. Az én ítéleteim ezek, és velem ezekben, még a' köz-katonák-is egyről-ed- gyig meg-egyeznek. Jobb lészen a' Grófoknak magokat olyan irkálásokkal nem-is fárosztani, mellyek által senkit hazájok árulójává nem tehetnek. 's a' t.

Gen. *Poniatovszkynak* Lubárnál való meg-szál- lása után egy néhány rendbéli tsatázások törté- nenek az *Orosz* és *Lengyel* Sergek között, mellyek között az említésre méltóbbak ezek: „

„ Jun. 14-dikén a' Gen. *Wihorszky* vezélése alatt előre küldetett Lengyel Sergetske magát hofz- szas ellen-állás után a' nagyobb Sereghez vissza vonni kéntelenített, mellynek alkalmatosságával 200-at a' gyalogok között, a' lovasok között-is egy néhányat, 's némelly fő és all-tiszteket el-vez- teni kéntelenített. — 17-dikén Juniusnak ismét meg-mozdult az egész Lengyel Sereg *Scepetowka* felé; az Avangárdát Gen. *Wihorszky* vezérelvén. Itt az *Orosz* Sergek ismét öszve akadtanak a' Lengye- lekkel. A' tsata reggeli 7 órától fogva, estvéli 5-tig tartott meg-szünés nélkült. Az el-esteknek száma még nintsen egészen bizonyoson meg-hatá- rozva. A' Lengyelek magok között valami 800 el-esett embereket és 300 lovakat számlálnak. Az *Orosz* el-esteknek száma pedig ezen számlálás sze- rint a' 4000-et felyül haladja. Az itt tsatázó Len- gyeeleknek számát-is még bizonyoson nem tudjuk mennyi

mennyi vólt. Az Orosz Sereg 13,000 fejekből állott, és 24 ágyuji vóltanak.

Frantzia Ország. — Páris 20. Jun. — Estvéli 7 órakor. — Itt ezen napon dél után ismét olyan dolgok történtenek, mellyek az Udvarnak nem kevés irtozást okoztanak, és a' mellyektől minden hazáját és jó Királytát igazán szerető hazafi méltán irtozhatik. *Párisnak* vagy két külső-várofsai már egy néhány napoktól fogva kérték a' Nemzeti gyűléstől, hogy nékiek Jun. 20 dikán a' N. Gyűlésben fegyveresen meg-jelenni, és valamint a' N. Gyűlésnek, így szintén a' Királynak is egy kérést bé-adni engedtetnék meg. Ezen kívánságára a' népnek a' N. Gyűlés nem állott réá, mivelhogy a' Constitutió szerint, leg-fejjobb tsak egy 20 személyekből álló polgári Deputátciónak vólna szabadsága valamelly kérésnek bé-adásával fegyver nélkül elő-jönni, fegyveresen pedig, és nagyobb számu Deputátiónak éppen törvénytelen dolog vólna. Meg-maradván mindazonáltal a' nép a' maga vakmerő fel-tett tzellyában, jelentést tett a' N. Gyűlés a' *Párisi* Polgármesternek, a' Város Elölljáróinak, és a' Nemzeti-Gárdisták Vezérének, hogy a' nép törvénytelen fegyveres öszve gyűlésének vennék elejét. „

„ Azonban magok a' *Párisi* Departamentom és *Páris* Várofsa Elölljárói is meg-jelenvén a' N. Gyűlésben, magok is a' veszedelemnek nagyságát jelentették, ezt mondván, hogy a' belső Ministertől olyan jelentés érkezett vólna hozzájuk, hogy az Udvari Kastély oltalmára Sergek rendeltetsenek, mivel közel lévő veszedelmek jelengetik magokat. 's a' t. „

„ Mig ezen közel lévő veszedelem felöll foly-na a' N. Gyűlésben a' tanátskozás, ismét egy Deputáció érkezik bé az öszve sereglett néptől, ilyen kéréssel, hogy engedtetnék meg az öszve sereglett népnek a' N. Gyűlés palotájában fegyveresen olly fel-tétel alatt kereztül menni, hogy leg-kisebb rende-

rendeletlenség-is nem fogna történni. A' N. Gyűlés ilyen sok ezer főből álló fegyveres népnek kedvét szegni nem mervén, kérésére réa állott, és a' sokaság azonnal meg-jelenvén, egyik Párisi dárdás Polgár ilyen beszédet tartta: — „

„ Ma vagy az elztendőnek az a' napja, melyen a' mi első Törvényadóinkat arra meg-esküdni hallottuk: hogy egymástól addig el nem válnának, a' meddig hazájokat vézedelemben lenni szemlélnék. Mi is ugyan ezen hitet tézszük ma-le; mivel a' mi hazánk vézedelemben forog: de a' fel tett tziel ki-nyilatkozott, és vagy vérnek kell tsorogni, vagy az általunk plántáltatandó szabadság élő-fájának meg-kell gyökeresedni. Ama 14-dik Juliusi emberek még nem szunnyadtanak-el. Ezek fogják a' Constitutiót és szabadságot meg-oltalmazni. Itt a' Nemzeti-gyűlésben vagynak igaz hazafiak. Ezeknek az a' kötelelések; hogy szollyanak: nekünk pedig az hogy a' tselekedettel munkálódjunk. Azonban mihelyest mi öszve lereglöttünk; néktek-is az a' kötelelésetek, a' mi nekünk. Távozzék közzüllünk az önön haszon-kereső. Panaszunk vagy on hadi-Sergeinknek tunyasága ellen — panaszunk az *Orléáni Nemzeti Criminale Forum* ellen. Magatok láthatjátok, mi bajunk légyen. Tégyetek rólla: Ez a' mi utolsó kiáltásunk. Ez a' nép a' maga Felségéhez méltó feleletet vár halgatva tölletek. A' mi kívánságunk az, hogy fegyvereinket mind addig megtarhassuk, valameddig a' Constitutió lábba állittatik. Ez a' kívánsága egész Páris Várofsának. „

Ezen beszéd után kerefztül ment az egész Nemzeti Sereg fegyveresen a' N. Gyűlésnek palotáján. A' gyermekeket, alszonyokat, és más mankos öregeket ki-véve, a' tsupa fegyveres férfi népnek száma réa ment 15 ezerre, melly a' N. Gyűlésből a' Királyi kert (Thuilléria) felé indulván, még ide meg-érkezett volna, sokkal nagyobb számra nevedett.

Bé-törettetvén a' Királyi kert kapuja dél után-
ni 3 és 4 óra között, az egész sokaság egyenesen
a' Kastélynak vette útját, mellynek pászintos Udva-
rának hátulja felől a' Nemzeti Gárdisták két sorban
állanak vala, és hátok megé ágyukat szegeztenek
vala ki. Ezek előtt mene el az egész fegyveres so-
kaság. Innen egyenesen az Udvar felé vette útját.
Előbb a' Nemzeti Gárdák az ide vezető ajtókon ke-
ményen ellent állottanak, de midőn a' nép a' ma-
ga vakmerőségéből semmit le nem hagyva, ezek-is
olyan parantsolatot vevének, hogy a' népnek en-
gedjenek. Ekkor a' nép az ajtóknak bé-töréséhez
kezdett; de végre a' Király minden ajtókat maga
meg nyitattott. „

„ Már most a' Király-is, a' Ministerektől körül-
vétetve, egy szabadságot példázoló veres Sapkát
tett vala fejére, és így fogadá a' sokaságot. A'
nép vad kiáltással kéri vala a' Királytól, hogy a'
meg nem esküdött Papokról, és a' 20 ezerből álló
ujj Nemzeti Seregnek Páris Várossa körül való ösz-
ve gyűléséről szolló Dekretomot, mellyektől az előtt
való nap a' *Sanctiót* meg-tagadta vala, erősitené-
meg. — A' Király azonban egy székbe bé-ülvén,
a' Constitutióhoz való maga változhatatlan szerete-
téről kezdett beszélni, fel kiáltván egyszersmind:
— *éllyen a' Nemzet!* „

A' Királynak ezen bölts kedvező maga visele-
te 's egyszersmind némelly Nemzeti Deputátusok-
nak a' néphez tartott tsidittó beszéde, annyira meg-
lágyította annak vad indulatját, hogy magát min-
den további törvénytelenégektől meg-tartoztatná.
— A' Királynak ezen alkalmatossággal meg-muta-
tott elme béli tsendelése és vidámsága, bámulásra
méltó. „ —

Erről a' dologról még sok volna mit írjunk,
de szük lévén a' hely, tsak azt jegyezzük még
meg, hogy éppen akkor érkezett-meg Párisban a'
Gen. *Lukner* Austriai Flándriába való bé-jövetelé-
nek, és a' mi *Menin*, *Ypern*, *Kurtrik* nevű város-
saink.

sainknak az ő Sergei által lett el-foglaltatásának híre, midőn a' Párisi nép leg-nagyobb tébolygások között dühösködnek; és az ő le-tsendesedését utoljára-is nagyobbára ezen örvendetes hír okozta.

Ezen szabadságtól meg-részegeedett sokaság dühösködésének alkalmatosságával különös indulatot mutatott a' N. Gyűlés a' Királyhoz. Minden fél órában egy 24 személylyekből álló Deputációt rendelt a' maga tagjai között bé a' Királyhoz, melly tudósítást vitt vissza a' Nemzeti-Gyűléshez a' dolgoknak az Udvarban való folyásáról. Midőn 1½ óra múlva a' 3-dik Deputáció a' Királyhoz bé-érkezett, már mindenek le-tsendesedtenek vólt, és a' nép haza takarodott vala. — Halván a' nép a' Deputáció által a' Királynak azt mondatni, hogy a' jelen való veszedelemből a' Királlyal való osztozásra küldetett vólna a' N. Gyűlés által az Udvarba, ezért igen erősen mérgelődött, a' Király pedig így felelt felelt ezen Deputációnak. — „*én a' Frantziák között vagyok, és semmitől sem félek.* — — Egyik a' jelen lévő Deputátusok között így mére-szelt a' dühös sokaság előtt fel-kiáltani. — „*Tudjátok-meg, hogy a' Király személyéhez nem fogtok közeliteni külömben, hanem ha a' mi előbb meg-öletett tagjainkon keresztül.*”

Brüsszel 23. Jun. — A' Frantziák Kurtrick városában egy Millió Th. t tsikortanak fel. *Lukner* 20-ezered magával *Ostende* városának vette úját. *Austriai Gen. Boliö Menin* és *Ostende* között szállott táborba. *Klerfé* 10 ezered magával áll vigyázaton. Itt kevés nap alatt tatára kell kerülni a' dolognak. — *Fajette Monsnál* 50,000-rel fekszik. — *Kurtricknál* azért esett el a' mi *Zöld Laudonnyaink* között sokatska, mivel egy ágyunk a' Frantziáknak kezébe maradván, ezt életek veszedelmével is vissza akarták venni. De ott maradt még-is.

(NB. O szegény Frantzia Király és Királyné!!!)